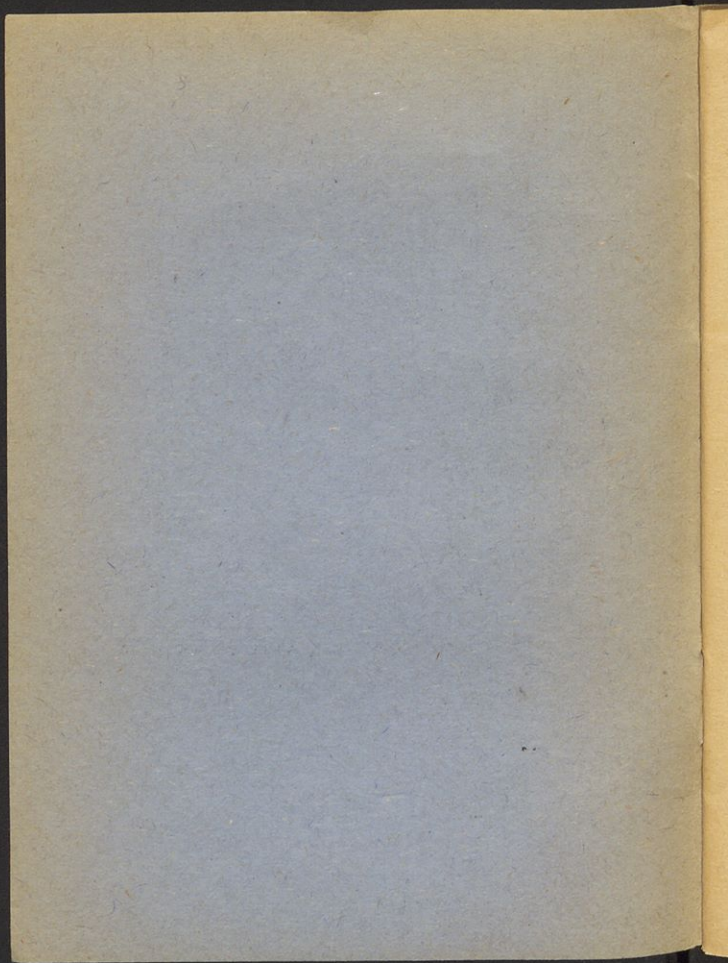

213638

*K sveti
spovedi
groma*

*K sveti
spovedi
grema*

213638

213638

*Izdaja dušnopastirski urad krške škofije. — Licenčna
številka 143, Press and Publications Board za Ko-
roško. — Tisk: Carinthia, Celovec.*

N 745/1970

a

Ljubi otrok!

Mi gremo k sveti spovedi. Ali se je treba bati? Ne! Veseliti se je treba. Zdaj smeš tudi ti iti k sveti spovedi, kakor gredo tvoja mati, tvoj oče, odrasli ljudje in večji otroci.

Morda tvoja duša ni več tako lepa, kakor je bila na dan svetega krsta. Morda te peče vest, ker si starše in ljubega Boga žalil: nisi molil, nisi hotel ubogati. Vidiš, Jezus je za vse tvoje grehe trpel. On ti jih hoče odpustiti, jih pozabiti. On te noče kaznovati. Zato te vabi k spovedi. Ne boj se! Veseli se! Tam bo tvoja duša postala zopet lepa. Uči se pridno za sveto spoved! Moli rad! Obišči večkrat Jezusa v cerkvi!

Zdaj, ko smeš iti k spovedi, tudi ti lahko postaneš svet. Kako te bodo stariši veseli! Kako te bo ljubi Bog vesel! Kako vesel in srečen boš tudi ti sam.

OTROK BOŽJI

1. Kje je ljubi Bog posebno rad?

On je posebno rad v duši otroka, ki je krščen in priden.

2. Kdaj pride ljubi Bog v dušo otroka?

Pri sv. krstu.

3. Kaj postane človek pri sv. krstu?

On postane otrok božji.

Ljubi Bog je njegov oče in ga bolj ljubi kakor zemeljski oče.

4. Kdo napravi pri sv. krstu človeka za otroka božjega?

Sv. Duh, tretja božja oseba.

On pride in stanuje v duši.

Tudi Bog Oče in Bog Sin prideta in stanujeta v duši.

Ko je sv. Janez krstil Jezusa, se je odprlo nebo in glas se je zaslišal iz oblakov. Tudi pri tvojem krstu se je nad teboj odprlo nebo in Bog Oče je tudi tebi rekel: „Ti si moj ljubljeni otrok, nad katerim imam svoje veselje.“

5. Ali je tudi telo po sv. krstu sveto?

Da, tudi telo je sveto. Mazilili so ga s sv. oljem in enkrat pride v nebesa. Otrok dobi tudi sv. ime, ime svetnika ali svetnice, ki ga opominja, da mora sveto živeti.

6. Kakšna pa je duša po sv. krstu?

Duša je vsa čista — brez izvirnega greha.

Je vsa sveta — brez vsakega greha. Je nedolžna.

Je vsa lepa — bolj kakor sonce, bolj kakor rože, bolj kakor celi svet.

7. Ali ima ljubi Bog dušo po sv. krstu rad?

On jo ima zelo rad. On jo ima rajši kakor celi svet.

On zelo skrbi za njo. "

8. Kdo vidi, da je duša po sv. krstu lepa?

Ljubi Bog to vidi in se veseli.

Marija in sv. angel varuh vidita in jo varujeta.

Ljudje na zemlji in tudi oče in mati tega še ne vidijo.

Vsi pa imajo radi otroke, ki so nedolžni in sveti.

9. Ali otrok krstno nedolžnost lahko izgubi?

Ja! Če naredi velik greh.

Tedaj gre Sveti Duh iz duše, tedaj duša ni več lepa.

Tedaj ni več otrok božji in ne pride v nebesa.

Tedaj se veseli hudi duh.

10. Ali je takšen otrok nesrečen?

On je zelo nesrečen. Peče ga vest.

Greh je največja nesreča.

11. Kaj je ljubi Jezus naredil, da takšen otrok postane zopet otrok božji?

On nam je podaril svet o s p o v e d.

V dobri sv. spovedi Sveti Duh zopet pride v dušo in postanemo zopet otroci božji.

Zato je sv. spoved velika sreča in se je moramo zelo veseliti.

O GREHU

12. Kaj je to: greh?

Greh je, če Boga ne ubogamo.
Če mislimo, govorimo, delamo, kar je
Bog prepovedal.

13. Kdo nam pove, kaj Bog hoče?

Pove nam Bog sam. Dal nam je
deset b o ž j i h zapovedi.
Pove nam sv. Cerkev. Dala nam je
pet c e r k v e n i h zapovedi.
Pove nam v e s t, to je glas v srcu, ki
pravi: to moraš, tega ne smeš.

14. Kako se glasijo b o ž j e zapovedi?

1. Veruj v enega Boga.
2. Ne skruni božjega imena.
3. Posvečuj Gospodov dan.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš
dolgo živel in ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne nečistuj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

15. Kako se glasijo cerkvene zapovedi?

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih pobožno pri sv. maši.
3. Posti se zapovedane postne dni.
4. Spovej se svojih grehov vsaj enkrat v letu in vsaj v velikonočnem času in v smrtni nevarnosti prejmi sveto Rešnje Telo.
5. Drži se pri ženitvi cerkvenih postav.

16. Ali so vsi grehi enako veliki?

Ne. Nekateri so veliki, drugi pa mali grehi.

17. Kdaj naredi otrok velik greh?

Če naredi nekaj zelo hudega, in sicer popolnoma prostovoljno iz lastne hudobnosti, in če ve, da je Bog to strogo prepovedal, pa kljub temu noče Boga ubogati.

18. Kaj je največja nesreča za človeka?

Če ga ljubi Bog prav nič nima več rad.

19. Kdaj Bog človeka nima več rad?

Tedaj, če je storil velik ali smrten greh.

Tedaj je njegova duša pred Bogom kakor mrtva. Zato imenujemo velike grehe tudi smrtnegrehe. Če človek umrje samo z enim samim smrtnim grehom, pride v pekel.

20. Kako je v peklu?

Tam je strašno. Tam je večno trpljenje.

Tam so hudi duhovi.

Duša nikoli ne pride iz pekla k Bogu, k svetnikom in angelom v nebesih.

21. Kdaj naredimo mali greh?

Če ljubega Boga v malih rečeh ne ubogamo, na primer:

če kdo noče pobožno moliti,
noče rad ubogati staršev,
če se kdo v cerkvi grdo obnaša.

22. Ali se moramo varovati tudi malih grehov?

Ja! Zelo se jih moramo varovati.

Ker ljubega Boga tudi mali grehi žalijo.

Ker mora on tudi male grehe kaznovati.

- 23. Kdaj kaznuje Bog male grehe?**
Včasih že na zemlji.
Ali pa v vicah po smrti.
- 24. Kako je v vicah?**
Tam je duša zelo žalostna, ker je Boga žalila.
Rada bi šla v nebesa, pa ne more.
Duša mora veliko in dolgo trpeti.
- 25. Kako dolgo ostane duša v vicah?**
Tako dolgo, da je izbrisan vsak najmanjši greh in vsaka kazen za greh.
- 26. Ali ljubi Bog smrtne in male grehe na zemlji še kedaj odpusti?**
Ljubi Bog vse grehe zelo rad odpusti. On je zelo dober.
On je zelo vesel, če jih more odpustiti.
On jih odpusti pri sveti spovedi.

O SVETI SPOVEDI

27. Kaj mora otrok narediti, predno gre k sveti spovedi?

Otrok mora najprej moliti.
Potem mora grehe pomisliti.
Potem grehe obžalovati.
Potem še obljubiti, da se bo
poboljšal.

28. Kako moli otrok pred sv. spovedjo?

Sveti angel varuh moj, pomagaj mi,
da se dobro spovem.
Sveta Marija, mati božja, pomagaj
mi, da se dobro spovem.
Sveti Duh, pomagaj mi, da se dobro
spovem.
Oče naš.... Zdrava Marija.... Čast
bodi Očetu....

29. Kako otrok pomisli svoje grehe?

1. zapoved: Bog hoče, da molimo. On
hoče, da pobožno molimo.
Ali sem vsak dan molil zjutraj,
zvečer, pred jedjo, po jedi?
Ali sem slabo in raztrešeno
molil?

Ali sem bil pri verskem nauku priden, se učil?

Ali nisem hotel iti k otroški uri?

2. zapoved: Bog je svet. Sveta imena moramo spoštovati.

Ali sem sveta imena lahko-miselno izgovorjal?

Ali sem sveta imena v jezi izgovarjal?

Ali sem kletl?

3. zapoved: Bog hoče, da gremo ob nedeljah in praznikih k sv. maši.

Ali ob nedeljah in praznikih po lastni krivdi nisem bil pri sveti maši?

Ali sem sv. mašo po lastni krivdi zamudil?

Ali sem se v cerkvi slabo obnašal, govoril, se smejal?

4. zapoved: Starši nam ukažejo, kar Bog hoče. Zato jih moramo ubogati.

Ali staršev nisem ubogal in jim nazaj govoril?

Ali za starše nisem molil?

Ali staršev nisem spoštoval?

Ali staršev nisem ljubil?

Ali predstojnikov nisem ubogal?

Ali sem bil trmast?

5. zapoved: Bog hoče, da moramo do vseh ljudi dobri biti.

Ali drugih otrok in ljudi nisem maral?

Ali sem druge otroke in ljudi sovražil ?

Ali sem drugim otrokom in ljudem kaj hudega želel?

Ali sem druge zasramoval? Morda stare in uboge ljudi?

Ali sem druge zmerjal?

Ali sem druge brez potrebe tepel?

Ali sem se z drugimi otroci kregal?

Ali sem druge v greh zapeljal?

V kateri greh?

Ali sem živali trpinčil?

6. zapoved: Bog hoče, da smo sramežljivi in čisti.

Ljubi Bog je ustvaril telo. Pri krstu je telo postalo sveto.

Celo telo je sveto. Zato dobri otrok o telesu le dobro in sveto misli, sveto govori, svoje telo sveto in zdravo ohrani. Ljubi Bog hoče, da je telo zmiraj pokrito. Le če je otrok bolan, sme telo odkriti, ga mami ali zdravniku pokazati. Otrok tudi sme svoje telo umiti in skopati. Brez potrebe in v hudi radovednosti pa ne sme dobri otrok tiste dele telesa, ki morajo biti zmiraj pokriti, nesramežljivo odkriti, jih ogledovati, kazati drugim, se igrati, se pri drugih teh delov nesramežljivo dotikati, o tem govoriti in misliti. Tak otrok greši in Boga zelo žali.

Ali sem rad nesramežljive, nečiste reči mislil?

Ali sem rad nečiste reči govoril?

Ali sem rad nečiste reči poslušal?

Ali sem rad nečiste reči gledal pri sebi? Ali tudi pri drugih?

Ali sem se rad nečisto dotikal pri sebi? Ali tudi pri drugih?

7. zapoved: Mi ne smemo vzeti ali poškodovati tujih reči.

Ali sem doma brez dovoljenja kaj vzel?

Ali sem kradel denar? Druge reči?

Ali sem tuje reči poškodoval?

Ali sem najdene reči obdržal?

Ali sem hotel kaj ukrasti?

8. zapoved: Bog hoče, da govorimo zmiraj resnico.

Ali sem se lagal? Ali so radi tega drugi škodo imeli?

Ali sem druge po krivem tožil?

Cerkvene zapovedi:

Ali sem v petek in druge postne dni jedel meso, klobase?

Ali sem opustil velikonočno spoved?

Glavni grehi:

Ali sem bil domišljav in napuhnjjen, ker sem mislil, da sem boljši kakor drugi?

Ali sem bil nevoščljiv?

Ali sem bil nezmeren v jedi in pijači?

Ali sem bil jezen?

Ali sem bil len v šoli in pri delu?

30. Kaj je pri sv. spovedi najbolj potrebno?

Najbolj potrebno je, da grehe obžalujemo.

31. Kako naj misli otrok, da grehe prav obžaluje?

Ljubi Bog! Žal mi je, da sem grešil. Ti me moraš kaznovati. Tudi za najmanjši greh me moraš kaznovati. Za smrtni greh pa me moraš večno kaznovati v peklu. In v pekel nočem priti!

Tako obžaluje otrok grehe iz strahu pred Bogom, ker se boji kazni.

Bolje pa je, če obžaluje otrok svoje grehe iz ljubezni do Boga, približno takole:

Ljubi Bog! Radi mojega greha si žalosten. Ti me imaš tako rad in si rad v moji duši. Oh, da ne bi bil storil greha!

Ljubi Jezus! Radi mojih grehov so te na križ pribili. Radi mojih grehov si toliko trpel. Radi mojih grehov si moral umreti. Oh, če ne bi bil storil grehov. Žal mi je! Odpusti mi moje grehe!

32. Ali mora otrok svoje grehe večkrat obžalovati?

Ja! Ne samo pred sveto spovedjo. Otrok mora greh obžalovati takoj, ko greh naredi. Posebno pa vsak večer pri večerni molitvi. Otrok nikoli ne sme drugače zaspiti.

33. Kedaj ljubi Bog grehe odpusti?

Ljubi Bog odpusti grehe že tedaj, kadar jih obžalujemo.

34. Ali odpusti ljubi Bog že pri obžalovanju vse grehe?

Ljubi Bog odpusti pri obžalovanju ali kesanju vse male grehe. Odpusti nam tudi smrtne grehe; smrtnih grehov pa se moramo še spovedati pri sveti spovedi, drugače nam jih Bog ne odpusti.

35. Kam pride otrok, ki greh obžaluje in potem umrje?

Takšen otrok pride v nebesa ali vsaj v vice.

Zato moramo grehe hitro obžalovati in ne smemo v grehih živeti.

36. Kaj mora otrok še narediti, predno gre k spovedi?

Mora napraviti trden sklep. Mora ljubemu Bogu obljubiti: Jaz ne bom več grešil. Jaz te ne bom nikoli več žalil.

Potem šele sme iti otrok k sveti spovedi.

- 37. Kako lahko v eni molitvici grehe obžalujemo in napravimo tudi trden sklep?**

Če prav pobožno molimo tole molitvico: Moj Bog, žal mi je, da sem grešil(a). Žal mi je zato, ker sem z grehi zaslužil(a) tvojo kazen; posebno pa mi je žal, ker sem razžalil(a) tebe, ki si moj najboljši Oče in vse ljubezni vreden. Trdno sklenem, da te ne bom več žalil(a). Pomagaj mi po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

- 38. Kaj se zgodi v spovednici?**

V spovednici otrok grehe pove.
Potem da duhovnik odvezo.

- 39. Ali mora otrok vse grehe povedati?**

Otrok mora vse smrtné grehe povedati.

Posebno mora otrok tudi tiste male grehe povedati, katere velikokrat na-

pravi. Prav je, da otrok pove vse male grehe, za katere ve.

Če pa kateri mali greh pozabi, je spoved tudi še dobra.

40. Ali mora otrok povedati tudi število grehov?

Pri smrtnih grehih mora povedati tudi številov grehov.

Pri malih grehih pa ni treba.

Priden otrok pa tudi pri malih grehih lahko pove, ali se je od zadnje spovedi poboljšal, ali je Jezusa manjkrat žalil.

41. Ali spovednik krega otroka, če ima veliko grehov?

Ne, on ga ne krega.

On se veseli, če otrok odkritosrčno pove vse svoje grehe.

Posebno veliko veselje je v nebesih, če se otrok dobro spove.

42. Kaj se zgodi v duši, ko da duhovnik odvezo?

Ljubi Bog odpusti vse grehe.

Ljubi Bog odpusti kazni za grehe, večne kazni v peklu, dolge kazni v vicah.

Ljubi Bog pomaga, da postane otrok bolj priden in se poboljša.

- 43. Kdo je dal duhovniku tako veliko moč, da sme grehe odpustiti?**

Duhovniku so dali to moč škof.
Škofu pa so jo dali papež. Papežem pa so jo dali apostoli.
Apostolom pa jo je dal Jezus sam.
Samo Jezus more grehe odpustiti, ker je Bog.

- 44. Kdaj je dal Jezus apostolom to oblast?**

Na prvo veliko noč, ko jim je rekel:
„Prejmite Svetega Duha. Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni.
Katerim grehe zadržite, so jim zadržani.“

- 45. Kaj reče otrok v spovednici?**

Hvaljen Jezus. (Duhovnik odgovori: Vekomaj. Amen.)

Prosim svetega blagoslava, da se svojih grehov prav in čisto spovem. (Duhovnik da blagoslov. Otrok se pokriža.)

Moja zadnja spoved je bila.... (pred enim mesecem).

Moji grehi so: Jaz sem... (pove po vrsti vse grehe).

Potem reče: Moj Jezus, usmili se me. Obžalujem svoje grehe. Prosim zveličavne pokore in svete odveze.

(Potem otrok posluša, kako ga duhovnik poduči, naloži mu tudi pokoro, nato mu da odvezo in naredi križ. Otrok se tudi pobožno pokriža. To je veliki in srečni trenutek. V tem trenutku odpusti ljubi Bog grehe.)

Nazadnje duhovnik reče: Hvaljem Jezus. Veselo in hvaležno odgovori otrok Vekomaj. Amen. — Zdaj gre počasi iz spovednice.

46. Kaj mora otrok narediti, ko pride iz spovednice?

Mora opraviti p o k o r o.

In se mora p o b o l j š a t i.

47. Kaj je to: pokora?

Otrok je z grehom zaslužil kaznen.

Zato mu duhovnik v imenu Jezusovem naloži majhno kaznen.

Za večje grehe mora duhovnik naložiti večjo kaznen.

Navadno naloži duhovnik za pokoro kako molitev.

Duhovnik pa more dati tudi drugo pokoro: bolj pridno ubogati.

48. Ali mora otrok pokoro opraviti?

Ja. Otrok gre k oltarju in tam po-
božno in počasi zmoli pokoro.
Ali pa mora bolj pridno ubogati.

49. Kaj je pri sv. spovedi najtežje?

Najtežje je: poboljšati se.
Manjkrat ali pa nič več grešiti.

50. Ali se mora otrok poboljšati?

Otrok se mora po vsaki sv. spovedi
poboljšati. Poboljšanje gre počasi.
Pri jutranji in večerni molitvi mora
otrok na to misliti.

**51. Ali sme otrok, ki se nič ni poboljšal,
misliti: meni spoved nič ne pomaga?**

Tako otrok nikoli ne sme misliti.
Ljubi Bog nam pri vsaki sv. spovedi
pomaga, da se poboljšamo.

**52. Ali je ljubi Bog kriv, če se otrok ni
poboljšal?**

Ne! Otrok je sam kriv. Morda se je
na spoved premalo, pripravil.
Morda je grehe premalo pomislil.
Morda je grehe premalo obžaloval.
Morda je grehe v spovednici le po-
vršno povedal in ni poslušal duhov-
nikovega nauka.

Morda pri spovedi sploh ni imel resne volje poboljšati se.

53. **Kateri otrok se nikoli ne bo poboljšal?**

Tisti, ki je len.

Tisti, ki se boji premagovanj, ki ne pomisli, da brez premagovanja ne moremo priti v nebesa in postati sveti.

Tisti, ki se ne boji greha, pekla, vic, ki se ne boji Boga.

Tisti otrok, ki Jezusa ne ljubi.

54. **Ali sme spovednik grehe komu povedati?**

Ne! Tega ne sme. Duhovnik mora rajši umreti, kakor grehe povedati.

55. **Ali smejo otroci sami grehe povedati?**

Tudi otroci ne smejo grehov drugih, ki so jih slišali, povedati.

Tudi svoje grehe smejo otroci le spovedniku povedati, ne drugim.

56. **Kdaj spoved ni dobra?**

Če otrok nalašč smrtnega greha noče povedati.

Če otrok grehe ni obžaloval ali ni obljubil, da se bo poboljšal,

Če je otrok grehe pozabil, ker se ni hotel dobro pripraviti.

57. Kaj mora takšen otrok narediti?

On mora pri prihodnji spovedi povedati: jaz pri zadnji spovedi grehov nisem obžaloval, jaz smrtnega greha nalašč nisem hotel povedati. Jaz sem smrten greh pozabil. Katerega?

58. Ali je slaba spoved greh?

Kdor nalašč napravi slabo spoved, greši, Jezusa hudo žali.

59. Ali je dobra spoved nekaj velikega?

Dobra spoved je nekaj zelo velikega. Pri vsaki dobri spovedi opere Jezusova kri našo dušo.

Jezus nam je sveto spoved na križu zaslužil.

Jezus nam je sveto spoved na veliko noč podaril, ko je ves vesel od mrtvih vstal. Tako mora tudi kristjan pri vsaki spovedi vstati iz grehov k novemu svetemu življenju.

60. Kolikokrat gre otrok k spovedi?

Otrok, ki hoče postati dober in svet, gre vsaki mesec k sv. spovedi. Še bolje je, če gre še večkrat.

